

Мистецтво італійського відродження

Роботу виконала
учениця 10-Б класу
Трофімова Ольга
Перевірив вчитель
зарубіжної літератури
Вінніченко А.С.

Зміст

1. Доба Відродження
2. Доба Відродження в Італії
3. Живопис
4. Скульптури
5. Музика
6. Архітектури
- 7.Посилання

Доба Відродження

Відродження, або Ренесанс (фр. Renaissance — «Відродження») — культурно-філософський рух кінця Середньовіччя — початку Нового часу, що ґрунтувався на ідеалах гуманізму та орієнтувався на спадщину античності.

Специфіка культури доби Відродження:

- Відродження інтересу до Античності;
- Обґрунтування права науки і розуму на незалежність від церкви;
- Антропоцентризм замість теоцентризму;
- Світський залізний характер культури та літератури;
- Спроби компромісного поєднання надбання античності давньоримського та християнського варіанта з християнською ідеологією католицизму.

Доба Відродження в Італії

Найповніше і найпослідовніше еволюція Відродження проходила в Італії.

У XIV–XV ст. відбувалося швидке піднесення економіки і культури міст Італії та Фландрії, з'явилися нові технічні винаходи (друкарський верстат, компас, артилерія та ін.), розвинулося кораблебудування і мореплавство, зроблено великі географічні відкриття. На цей період припадає початок інтенсивного книгодрукування. У царині культури посилюється боротьба за звільнення філософської думки від догматів церкви, з'являються нові знання і течії, які не вкладалися в середньовічну філософсько-богословську систему.

Усі ці явища готували підґрунтя для прогресивного перевороту, яким і стало Відродження. Проте переворот не був універсальним, він не охоплював соціально-економічні чинники і в основах феодального ладу суттєво нічого не змінював.

Характерні особливості епохи:

- Гуманістичне світобачення
- Індивідуалізм
- Античні традиції
- Світський характер
- Людина, а не божество стоїть в центрі світогляду гуманістів
- Ідеал гуманістичної культури — всебічно розвинена людська особистість, здатна насолоджуватися природою, любов'ю, мистецтвом, досягненнями людської думки, спілкуванням з друзями

Другим чинником, який відіграв величезну роль у становленні і розвитку культури Відродження, була давньоримська античність (здебільшого давньоримська архітектура, нумізматики та медальєрне мистецтво, література, перекладена з грецької та арабської мов на латину). Звідси пішла і назва доби, її культурні діячі зуміли відродити античну спадщину і надати їй великого практичного значення.

В нову добу, добу Ренесансу, засвоєння античності мало зовсім інший характер, її відродження стало метою і суттю нової культури. Античність сприймалася як найвищий авторитет, ідеал людської досконалості, у світлі якого оцінювалася сучасність. Найсильніше античність вплинула на освіту, філософію, образотворче мистецтво і літературу.

На перший план у ренесансному неоплатонізмі виступає його гуманістичний зміст.

ЖИВОПИС

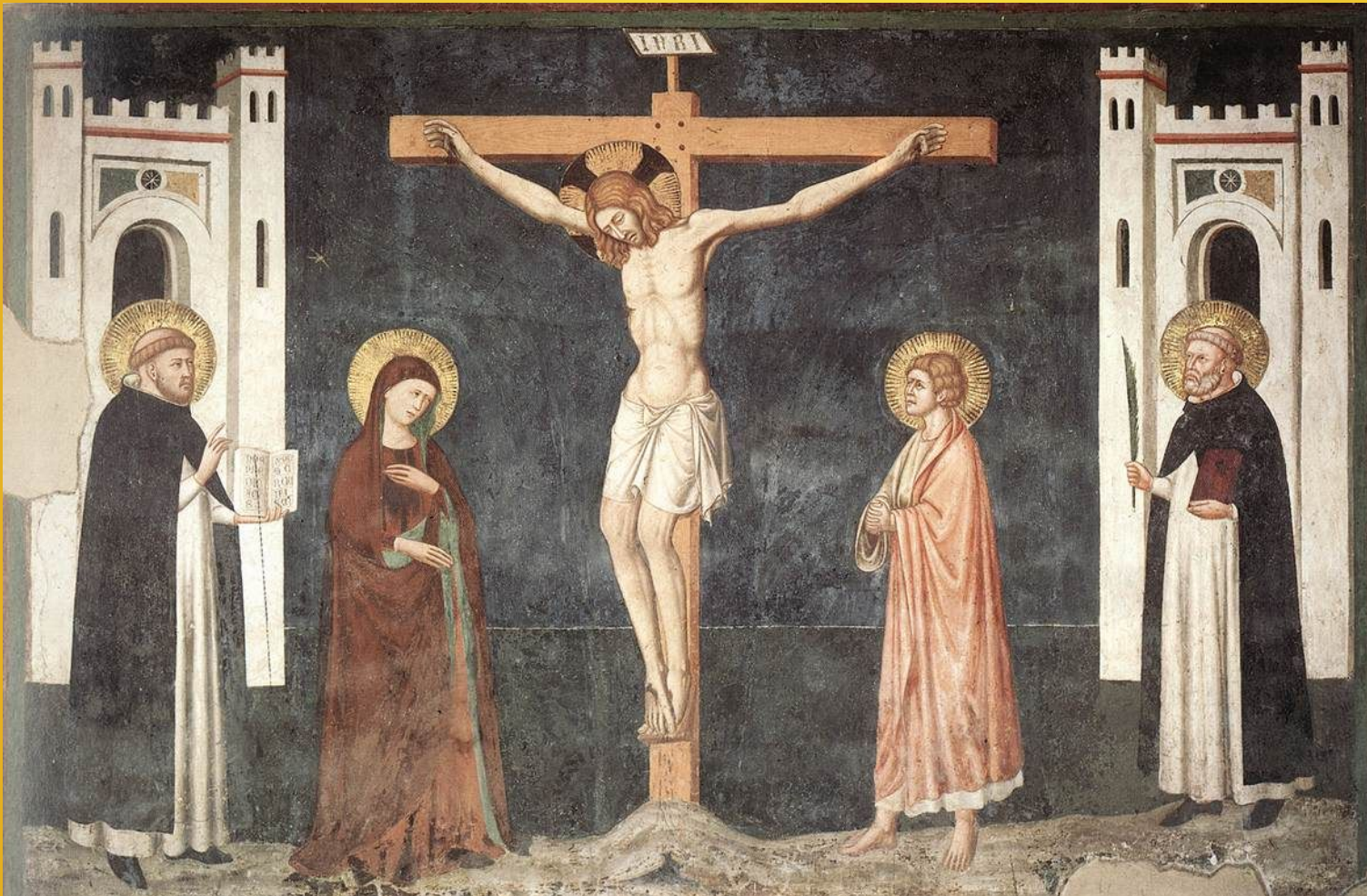
Представниками італійського живопису стали Андреа Ванні, Сімоні Мартіні, П'єтро Кавалліні, Андреа Орканья.

П'єтро Кавалліні

Коли він народився досконало не відомо. Згідно з одними даними П'єтро народився у 1240 році, згідно з іншими — 1250 року, деякі вчені вказують 1259 рік. Вчився ймовірно у Римі. Перша самостійна робота відноситься до 1277 року. Спочатку працює у Римі, іноді від'їзжаючи до інших міст, зокрема Ассізі, для виконання спеціальних замовлень.

У 1308 році переїздить до Неаполя на запрошення короля Карла II Анжуйського. Тут виконує низку значних робіт на королівське замовлення. У 1325 році повертається до Риму, де й помирає у 1330 році.

Одна з найпопулярніших робіт П'єтра Кавалліні -це фреска "Розп'яття", написана в 1310-ті роки, яка зберігається в Церкві Сан Доменіко Маджоре, у місті Неаполі.

Сімоні Мартіні

Сімоні Мартіні (1284 — 1344) — італійський художник готичного періоду Відродження, майстер мініатюри та портрету, визначний представник Сієнської школи.

Одна з відомих творів художника є “Посвята в рицарі”, фреска, яка була написана в 1326 році. Зберігається у Церкві Сан-Франческо у Ассізі.

Також не менш відомою є його картина „Благовіщення“, написана в 1333 році. Зберігається в Галереї Уффіці у Флоренції.

Андреа Орканья

Андреа ді Чоне (італ. Andrea di Cione di Arcangelo), званий Орканья (італ. Orcagna) (видозмінене Архангел) (1308 - 25 серпня 1368) - флорентійський художник, скульптор, архітектор, золотар, поет доби середньовіччя.

Одна з найвидатніших робіт Орканья є "Апостол Матвій з житієм", написана у 1360. Зберігається у Церкві Орсанмікеле, у Флоренції

Андреа Ванні

Андреа Ванни, або Андреа ді Ванні Д'Андреа (італ. Andrea di Vanni d'Andrea, ок. 1332-1414, Сієна) - італійський художник, сієнські школа.

Андреа Ванни був не стільки художником, скільки політичним діячем і дипломатом, тому його постать цікава швидше з історичної точки зору, ніж з точки зору мистецтва. Ймовірно він зайнявся політикою тільки після того, як в Сієні був повалений демократичну Раду Дванадцяти

Ця фреска Андреа Ванні, яка має назву "Свята Катерина Сієнська", зберігається у Церкві Сан Доменіко у Сієні.

Скульптура

Найвизначніший представник цього напрямку у мистецтві був Мікеланджело Буонаротті.

Мікеланджело Буонаротті, часто відомий як Мікеланджело, народився 6 березня 1475 року у селі Капрезе.

Серед найвідоміших його скульптурних робіт — «Давид», «Вакх», «П'єта», статуї «Мойсея», «Лії» та «Рахілі» для гробниці папи Юлія II. Джорджо Вазарі, перший офіційний біограф Мікеланджело, писав, що «Давид» «перевищив славу всіх сучасних і античних статуй, грецьких і римських, будь-коли зроблених»

Фігура, заввишки 5,17 м „охороняла“ головний вхід в будівлю уряду Плаццо Веккйо.

Davide colla fromba
E io coll'arco

Michelangelo
(Давид із пращею, а я з луком.
(Мікеланджело))

Рядки Мікеланджело, які вважаються прикладом його найбільш ранньої поезії, що дійшла до нас

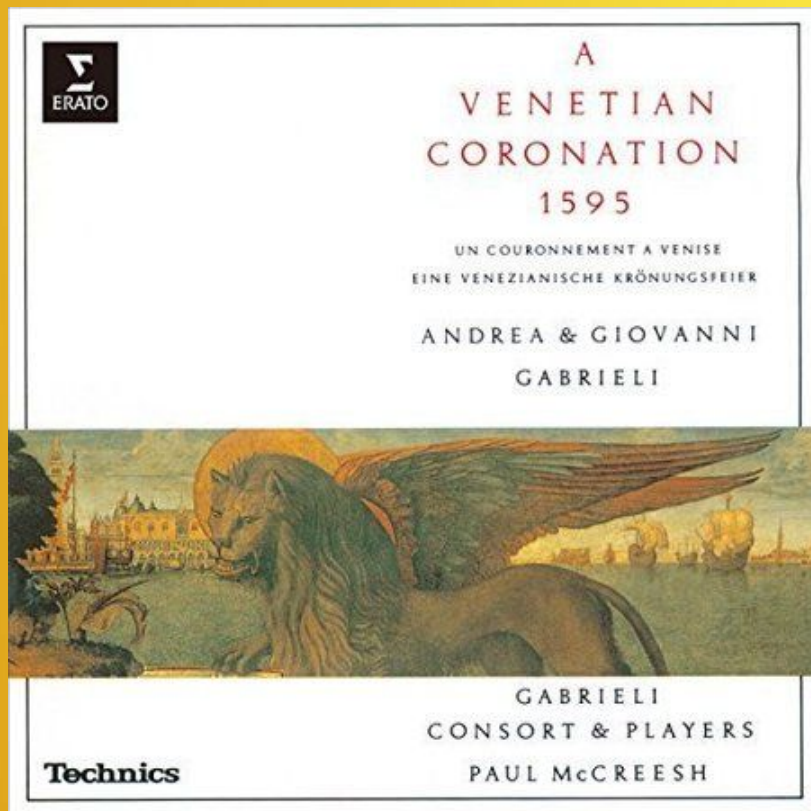
Музика

Андреа Габрієллі

Андреа Габрієлі (італ. Andrea Gabrieli; 1533, Венеція — 30 травня 1585, Венеція) — італійський композитор і органіст пізнього Ренесансу. Дядько Джованні Габрієлі

Вчився у Адріана Вілларта. У 1558 — органіст Св ст. Єремії, Венеція. З 1562 працював у міській капелі в Мюнхені, у 1566—1585 роках — органіст собору св. Марка у Венеції.

Його творчість охоплює 130 мотетів, 7 мес, псалми, 190 мадригалів, хори для трагедії Софокла «Цар Едіп», а також низку інструментальних творів — 50 органних канцон, ричеркарів, прелюдій, токат, 3 органні меси, твори для духових.

Архітектура

Брунелескі

Філіппо Брунеллески (1377-1446) творець першого із знаменитих куполів Ренесансу, що вінчає собор Санта Марія дель Фьоре (1436) у Флоренції.

Він запропонував звести восьмигранний купол, максимально полегшивши вагу.

Одним з його технічних досягнень є стара ризниця (1428) церкви Сан Лоренцо.

Альберті

Якщо творчої основою для Брунеллески залишалося середньовічне і романське мистецтво, то Леон Батіста Альберті (1404-1472), архітектор, полемік, а також вчений-теоретик, надихався античним Римом. Створений ним фасад церкви Санта Марія Новел а у Флоренції (1456) послужив зразком для численних наслідувань.

Посилання

1. <https://www.google.com/search?client>
2. <https://uk.wikipedia.org/>
3. <http://arhitectura.org.ua/>
4. <https://www.google.com/search?>